

Publicerad 2005-11-21 18:19 av sandra b

en skör dröm om någonting underbart som man kan bygga upp tillsammans, ett slott i skimrande glas
drömsplitter

Vårat drömslott var ömtåligt, vi byggde i glas.

Du snubblade till och allt gick i kras.

I sylvasst drömsplitter vandrade jag barfota omkring.

Smärtan var total, förvirring förvandlade allt till ingenting.

Ösregn av tårar och blixtar av smärta.

Dimma av tankar och mörker av mitt hjärta.

Skulle jag samla ihop spillrorna som fanns kvar ?

Skulle jag vandra därifrån, glömma det som var?

Dagar blev veckor och veckorna gick.

Fram kom alla minnen, all kärlek jag fick.

Du var så varm och ditt ljus strålade mot mig.

Skenet lyste upp en särskilt skärva, kärleken till dig.

Den biten va hel och stark, jag visste vad jag skulle göra.

Visade den för dig, du sa exakt det jag behövde höra.

Tillsammans skulle vi klara av att bygga igen.

Vi skulle använda superlim så ingen kunde riva sen.

Lyckliga minnen och starka känslor blev en bra grund.

Vi skulle också bygga till nya delar, det tog en stund.

Men efter tårar fallit kommer regnbågen av lycka.

Allt gnistrar, att det är vackert är det lätt att tycka.

Men en del av slottet är inte riktigt klar.

Tillit kallas det tornet vi fortfarande har kvar.

Viktigaste tornet, finaste rummen, jag vet att det går

Även om vi kastar småsten och offrar en och annan tår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sandra b med Poeter.se id #5725 innehar upphovsrätten